

Antiracisme is een ernstiger probleem dan racisme

Posted on 17 juli 2021 by Theodore Dalrymple

Als patriot bid ik altijd voor de nederlaag van het Engelse voetbalteam, het liefst tegen San Marino of Andorra. Met een beetje geluk wordt hiermee een boodschap naar de massa's gezonden dat hun land niet zo goed is, zelfs niet in wat zij idioot genoeg van enorm belang achten. Alleen op deze manier kan worden gehoopt op enige nationale hernieuwing.

Op toernooien als het wereldkampioenschap of het Europese kampioenschap is het nog belangrijker dat het Engelse elftal zo snel mogelijk wordt uitgeschakeld, zodat we zo snel mogelijk af zijn van het verschrikkelijke gedrag van de meute, zoals van een besmettelijke ziekte die mild is in de kindertijd maar ernstig op volwassen leeftijd. Het afschuwelijke gedrag van duizenden fans voor en na de EK-finale tegen Italië laat zien hoe waar dit is.

Duizend verwijderde scheldtweets

Duizenden, zelfs tienduizenden mensen vormen natuurlijk maar een heel klein deel

van een bevolking van tientallen miljoenen, maar hun gedrag is de extreme manifestatie van de vulgariteit van onze volkscultuur. Andere landen hoeven zich echter niet zelfvoldaan superieur te voelen; ze vertonen vaak duidelijke tekenen van imitatie.

Na de nederlaag van Engeland na een strafschoppenreeks, waarbij door een ongelukkig toeval drie zwarte spelers misten, werden deze het slachtoffer van een raciale scheldpartij op Twitter. Het platform verwijderde zo'n duizend scheldtweets.

Omdat deze boodschappen zijn verwijderd en niet gepubliceerd zijn weet niemand wat er in stond, maar ik geloof onmiddellijk dat ze vuil en abject waren. Iedereen die bekend is met het niet-raciale gescheld dat regelmatig op internet en de sociale media te zien is, kan zich zonder probleem het lage niveau ervan voorstellen.

Duizend is nu ook weer niet zo veel

Maar wat is de betekenis van deze boodschappen? De Runnymede Trust, een anti-racistische organisatie die racisme even hard nodig heeft als een oliemaatschappij olie, heeft ze gebruikt ter ondersteuning van haar rapport aan de Verenigde Naties dat Engeland 'systematisch racistisch' is.

Maar 1000 is eigenlijk niet een zeer groot aantal, en het is ook niet zeker waar die tweets vandaan komen. Volgens experts in het onderzoek naar online-scheldpartijen – wat erg dat een dergelijke expertise nodig is! – kwam een deel van de scheldtweets, mogelijk een groot deel, niet eens uit Engeland. Helaas is dat soort gescheld – vaak in het Frans of Spaans – gebruikelijk na voetbalwedstrijden.

Is Engeland systematisch racistisch?

Is Engeland een *systematisch racistisch* land? Er bevinden zich natuurlijk racisten onder de bevolking, dat wil zeggen mensen die mensen van andere rassen als het ware ambtshalve – zuiver en alleen omdat ze van een ander ras zijn – haten, en die hen de toegang tot banen zouden willen ontzeggen of hen helemaal uit het land zouden willen zetten; maar of er meer racisten in Engeland zijn dan in andere, gelijksoortige landen, betwijfel ik.

Zeker is het racisme in Engeland niet zo erg of intens dat het mensen van andere rassen ervan weerhoudt er naartoe te gaan. Alleen al de afgelopen 12 maanden zijn

er 100.000 Chinezen uit Hongkong aangekomen in Engeland om er te gaan wonen. De meeste mensen vinden dit een positieve ontwikkeling, die het land zal verrijken zonder dat het tot extra culturele problemen zal leiden.

Boe tegen kniebuiging

Een zwarte speler van het Engelse elftal beschuldigde de minister van Binnenlandse Zaken ervan de rassenhaat die zich manifesteerde in de 1000 verwijderde tweets te hebben aangewakkerd omdat ze zei dat het volkomen in orde was dat de massa met boegeroep reageerde toen het Engelse team een kniebuiging maakte als eerbetoon aan de sterk autoritaire en intellectueel onbenullige Black Lives Matter-beweging.

Ze verklaarde dat die kniebuiging een politiek gebaar was, en dat elke burger het recht had zich daartegen te verzetten; en aangezien zij zelf van een raciale minderheid is, dochter van vluchtelingen die zelf vaak racistisch bejegend is, zowel in haar jeugd als meer recent online, is het niet waarschijnlijk dat zij een sterke sympathie heeft voor racisten.

Bovendien waren de toeschouwers die het elftal uitjouwden vanwege de kniebuiging niet racistisch: daarna juichten ze het Engelse team toe, ondanks het onevenredig hoge aantal zwarte spelers daarin, die ze als Engelsen beschouwden. Hun boegeroep was gericht tegen het specifiek politieke gebaar – en terecht volgens mij.

Onheilspellend

In een artikel in het eerbiedwaardige linkse politieke weekblad de *New Statesman* werd op de 1000 tweets gereageerd met deze verklaring:

‘Als we racisme willen stoppen, hoeven we de sociale media niet te stoppen of te veranderen – tenminste niet alleen. We moeten de mensen stoppen of veranderen.’

Deze woorden hebben, in elk geval in het Engels, een zeer onheilspellende klank. De auteur zegt niet dat we mensen moeten *overtuigen*. Het idee om mensen te stoppen en te veranderen is inherent totalitair: het suggereert dat ze moeten worden aangehouden, wellicht, en naar een heropvoedingskamp gestuurd.

Tientallen miljoenen racisten?

En om te illustreren hoe ver het net moet worden uitgeworpen, volgens de auteur, voegt hij eraan toe:

'En ja, dat omvat ook de premier en de minister van Binnenlandse Zaken.'

Je hoeft geen groot bewonderaar (dat ben ik niet) van Boris Johnson of Pritti Patel, de minister van Binnenlandse Zaken, te zijn om te beseffen dat dit een grove smaad jegens hen beiden is – want het beschuldigt hen van racisme. En als *zij* racisten zijn, dan zijn tientallen miljoenen mensen in Groot-Brittannië racisten, vandaar vermoedelijk dat ze gestopt en veranderd moeten worden.

Hoe dit aangepakt moet worden wordt natuurlijk niet vermeld maar het zou op z'n allerminst grootscheepse, permanente en langdurige propaganda en indoctrinatie behelzen.

Let wel, de noodzaak om deze miljoenen mensen te stoppen en te veranderen wordt verkondigd op grond van 1000 tweets waarvan de oorsprong tot nu toe onbekend is. Niets kan beter illustreren dat de huidige obsessie met ras en racisme niet voortkomt uit de wens om een wijdverspreid kwaad uit te roeien maar om de macht te grijpen. Het is belachelijk om racisme in Engeland als een zo ernstig probleem af te schilderen dat het een totalitaire oplossing vereist.

Blanke arbeiderskinderen hebben slechtste vooruitzichten

Sikhs hebben gemiddeld een hoger inkomen dan blanken, hoewel ze arm waren toen zij het land binnenkwamen, en zowel Sikhs als hindoes kennen een lagere jeugdwerkloosheid dan blanken. Ze hebben ook lagere detentiecijfers; een kwart van alle geneeskunde-studenten is afkomstig van het Indiase subcontinent, hoewel zij een veel kleiner aandeel in de bevolking hebben.

De kinderen die in dit land de slechtste vooruitzichten hebben, zijn de kinderen van de blanke arbeidersklasse in de voormalige industriesteden.

Beroerd gedrag komt niet door armoede

Dit wil niet zeggen dat er geen raciale vooroordelen bestaan, maar alleen dat die niet zo ernstig zijn dat ze sociale stijging of integratie belemmeren – tenminste als raciale minderheden dat willen.

Het wil ook niet zeggen dat er geen zeer ernstige sociale problemen zijn in Groot-Brittannië. Een daarvan is het zeer lage culturele niveau dat blijkt uit het lompe gedrag van grote aantallen voetbalfans die tenslotte niet onder de armoedegrens hebben geleefd en zich dus niet zo beroerd gedragen uit pure economische wanhoop.

Onze volkscultuur hoeft niet racistisch te zijn om abject te zijn, en armoede heeft met die abjectheid niets te maken. In feite is antiracisme nu een veel ernstiger sociaal probleem dan racisme. Het antitracisme wil geen einde maken aan racisme, maar macht uitoefenen. Daarom wakkert het voortdurend conflict en rancune aan.

Vertaling: Chris Rutenfrans